

de volksgezondheid daarom noodzakelijk, dat alle artsen gelegenheid hebben, daaraan deel te nemen, en voor de zieken, dat zij allen de artsen kunnen kiezen die in hun bereik zijn. De geneeskundige faculteiten achten zich daarom verplicht, voor de vrije artsenkeuze op te komen, daar slechts deze kan waarborgen dat de Duitsche arts en de Duitsche geneeskunst hun hoog standpunt behouden.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DOOD DOOR SCHULD?

„Dood door schuld” zonder vraagteeken er achter, wanneer niet van hooger hand, paal en perk gesteld wordt aan het welig tieren hier te lande van het verleenen van verloskundige hulp door *onbevoegden*.

Collega HONIG heeft in zijn artikel van 26 Juni zoo terecht gewezen op het betreurenswaardige feit, dat er nog zooveel artsen zijn, die hun verloskundige praktijk doen in samenwerking met de wijkverpleegster, wat tot allerlei misstanden aanleiding geeft en o. a. weder voldoende uit onderstaande advertentie blijkt:

Hiermede betuigen wij onzen hartelijken dank aan zuster ADOLF, voor de hulp aan mijn vrouw bewezen bij haar verlossing, daar de dokter afwezig was en niet present kon wezen.

Winkel,
1 Juli 1920.

H. KROON.
T. KOORN-HEGMAN.

Een advertentie, die veel te denken geeft en duidelijk in het licht stelt, hoe volkomen naar waarheid collega HONIG de hoogst treurige toestanden geschilderd heeft, die in ons land op verloskundig gebied bestaan en oogluikend geduld worden. Dringend noodzakelijk is het daarom voortdurend op deze misstanden te wijzen.

Monster, 20 Juli 1920.

Dr. J. A. VAN DEN BRINK.

VITAMINEN.

Op bldz. 168 van dit *Tijdschrift* (Tweede Helft) komt DE GROOT nogmaals terug op de onderzoekingen van URBEANU en beantwoordt hij mijn ingezonden stuk op bldz. 90. De geachte collega doet was boos; schrijft dat het vitamine-vraagstuk uit een grooten gezichtshoek moet worden beschouwd; heeft het over een vooropgestelde opvatting omtrent dit vraagstuk; vertelt dat het niet wetenschappelijk is met een machtspreuk den weg tot onderzoek te versperren enz.. Ik zal deze boosheid aan mij laten voorbijgaan en denken aan het fransche gezegde „Qui se fâche a tort”.

Wat nu de kalium-hypothese van URBEANU betreft, zoo zal de belangstellende lezer wel reeds begrepen hebben, dat DE GROOT als voorstander er van alles naar voren brengt, wat deze hypothese steunen kan, terwijl ik, die mij met de *conclusie* van URBEANU niet vereenigen kan, het licht doe vallen op de tegenstrijdigheden, die in de onderzoekingen voorkomen. Vandaar dan ook, dat ik er op wees, dat waar URBEANU opgeeft, dat in het voedsel een hoeveelheid van 0.4 pCt. kalium als minimum voldoende is om het uitbreken van pellagra te voorkomen, men dan ook de eisch mag stellen, dat zelfs bij eenzijdige roggebroodvoeding (met een voldoende hoeveelheid kalium) het proefdier ook gezond moet blijven. Waar nu URBEANU zelf toegeeft, dat de dieren toch ziek worden, pleit dit niet voor zijn hypothese. Nu voert DE GROOT hiertegen aan dat URBEANU opgeeft, dat bij vegetarische voeding de hoeveelheid kalium moet worden opgevoerd tot 0.5 pCt., welke bij gemengde kost slechts 0.4 pCt. behoeft te bedragen, toch blijf ik er bij dat deze door URBEANU gegeven oplossing geen aanbeveling is voor zijn kwantiteits-hypothese.

Wat nu betreft het onwerkzaam worden van aan kalium rijk voedsel, na langdurig steriliseeren, wat ook al weer niet pleit voor een kwantiteits hypothese, zoo blijkt

uit het door DE GROOT zelf aangehaalde „je stärker ein Nahrungsmittel (Fleisch, Milch, Brot, Gemüse, u. s. w.) sterilisiert wird, desto mehr büsst es an aktieven organismen Kalium-Verbindungen ein” enz. dat URBEANU hier het kwantum kalium op den achtergrond schuift en de activiteit der verbinding naar voren brengt.

Uit deze opgave volgt, dat hij het meeste gewicht hecht aan de verbinding zelf, wat te begrijpen is, daar het kwantum kalium door de sterilisatie natuurlijk niet verminderd is.

Dat URBEANU het niet met zichzelf eens is of de voorbehoedende werking moet worden gezocht in het kalium als dusdanig, dan wel in de verbinding waarvan het kalium een onderdeel vormt, bewijst de conclusie sub 5 van zijn in 1918 uitgekomen brochure, waarin op bldz. 159 geschreven staat „Die Frage ob die dem physiologischen Kalium zukommende günstige Wirkung ausschliesslich den Kalium-Atomen zukommt oder durch das organische kaliumhältige, alkaloidische Reactionen gebende Molekül bedingt ist bleibt noch offen”.

Waar nu, zooals boven reeds medegedeeld, na steriliseeren, het kalium als dusdanig wel niet veranderen zal, kan hoogstens aangenomen worden, dat het kalium bevattend molecul verandering heeft ondergaan. Mocht nu dit laatste het geval zijn, dan dringt zich onmiddellijk de vraag aan ons op, of de *geheele verbinding* niet de hoofdzaak is en dat dan het kalium slechts een secundaire rol speelt. In dit geval zou dan de quantitative hoeveelheid kalium, door URBEANU aangegeven, kunnen worden beschouwd als indicator, dus waardemeter, van de hoeveelheid van bepaalde stoffen, die wij behoeven. In mijn verhandeling over volksvoeding (bldz. 1625 Eerste Helft) ging ik dan ook van die gedachte uit.

Utrecht, 19 Juli 1920.

D. J. HULSHOFF POL.

EEN GROOTE FOUT VAN DE LAATSTE ALGEMEENE VERGADERING.

Wij hebben in Arnhem één groote fout gemaakt (misschien ook meer). Toen wij besloten dat over de hoofdbestuursvorstellen geen beslissing zou worden genomen, had daarvan één punt moeten worden uitgezonderd, namelijk de benoeming van een secretaris, die geen praktijk zou mogen uitoefenen om volledig ter beschikking van de Maatschappij te staan. Dit voorstel zou zeker met groote meerderheid zijn aangenomen. Nu dit niet is besloten, is het voorstel, dat werd vastgesteld, in hoofdzaak nutteloos. Het nut van dit voorstel toch ligt niet in de mogelijkheid de zaak nog eens verder te bekijken en te overwegen. De reden voor uitstel was voor velen onzer, dat wij eerst een volledige proef wenschen met een methode waarvan de twee essentiele elementen zouden zijn:

10. dat zooveel mogelijk werk van het hoofdbestuur werd overgebracht op de organisaties en overige commissies;
20. dat het hoofdbestuur de volledige beschikking zou hebben over de diensten van een secretaris.

Zoolang niet deze beide voorwaarden vervuld zullen zijn en een proef daarmee, bijv. gedurende een jaar zal zijn genomen, zal de al of niet noodzakelijkheid van een ander stelsel niet kunnen worden beoordeeld.

Ik acht daarom de gemaakte fout zoo belangrijk, dat ik ernstig in overweging meen te moeten geven, dit besluit alsnog, zonder algemeene vergadering, door raadplegen van de afdeelingen te nemen.

's-Gravenhage, 24 Juli 1920.

Dr. D. SNOECK HENKEMANS.

DE COMMISSIE ARTS-STAATSAMBTENAAR.

In het bericht omtrent de besluiten der laatste Algemeene Vergadering, wordt o. a. meegedeeld, dat werd besloten dat de bovengenoemde commissie in functie blijven zal. Dit is onjuist. Wel heeft de voorzitter der Maatschappij dit voorgesteld; in een